

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **Ing. R. K., X,**
zastoupeného Mgr. Bc. Kateřinou Šteklovou, advokátkou, Botanická
256, 362 63 Dalovice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168, Závodní 353/88,**
360 06 Karlovy Vary

za účasti osoby
zúčastněné
na řízení: **Ing. S. B., X,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2024, č.j. KK/3129/LP/23-7

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 16. 1. 2024, č.j. KK/3129/LP/23-7, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 21 468 Kč k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Bc. Kateřiny Šteklové, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 28. 1. 2024, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 29. 1. 2024, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2024, č.j. KK/3129/LP/23-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Teplá, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 9. 8. 2023, č.j. Tep/3319/2023/STU (sp. zn. Tep/2371/2023/JB), kterým bylo vlastníku stavby (= žalobci) podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, nařízeno odstranění stavby „Oplocení“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X hraničícího s veřejným prostranstvím v celkové délce 54,5 m ve lhůtě do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Usnesením soudu ze dne 28. 2. 2024, č.j. 77 A 3/2024-46, byl žalobě přiznán odkladný účinek.
3. Územní řízení a stavební řízení (včetně odstranění staveb) jsou upraveny stavebním zákonem. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

4. Žalobce připomněl, že mu stavební úřad nařídil provedení odstranění oplocení na pozemku č. X v katastrálním území Č. u P. Důvodem nařízení odstranění stavby bylo provedení stavby v rozporu s územním souhlasem č. j. 3898/2014 s umístěním stavby „Přístřešky na palivo, oplocení, jímka na pozemcích st. p. č. XA a p. č. X“ (dále jen „Stavba“), vše v k. ú. X, a ověřenou projektovou dokumentací a použitím nevhodného materiálu ke stavbě plotu. Žalovaný rozhodl o žalobcově odvolání napadeným rozhodnutím tak, že odvolání se zamítá a rozhodnutí stavebního úřadu se potvrzuje.
5. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byla porušena žalobcova práva způsobem, který měl za následek nezákonné rozhodnutí.
6. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav a řádně se v rámci odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal s námitkami a s předloženými důkazy. Napadené rozhodnutí bylo dle žalobce rovněž zmatečné, neboť žalovaný v rámci rekapitulace řízení v odůvodnění svého rozhodnutí zmínil rozhodnutí stavebního úřadu, které s předmětným oplocením nesouvisí.
7. Konkrétně v řízení nebylo prokázáno, že oplocení je provedeno v rozporu s územním souhlasem a ověřenou projektovou dokumentací a za použití nevhodného materiálu ke stavbě plotu.
8. Již dne 17. 7. 2014 podal žalobce žádost o územní souhlas pro Stavbu a dne 18. 7. 2014 vydal stavební úřad územní souhlas. Žalovaný v rámci odůvodnění svého rozhodnutí tvrdil, že stavební úřad na základě stížnosti Ing. S. B. ze dne 31. 7. 2014 vyzval žalobce k přerušení stavebních prací. K tomuto tvrzení žalobce konstatoval, že tato výzva se týkala toliko stavby jímky, v žádném případě se netýkala oplocení.
Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

9. Až dne 23. 9. 2015 obdržel stavební úřad stížnost Ing. S. B. na materiál použitý pro stavbu plotu na pozemku p. č. X, v k. ú. X. Na stavbu oplocení byly použity železniční pražce. Žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí ignoroval, že stavební úřad dne 5. 10. 2015 konstatoval, že použitý materiál je v souladu s územním souhlasem. Žalovaný se s touto námitkou, kterou vznesl žalobce ve svém odvolání, vůbec nevyrovnal. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
10. Žalobce žil v dobré víře, utvrzen stavebním úřadem, že stavba oplocení je souladná s projektovou dokumentací a se všemi právními předpisy. Citováno z listiny vyhotovené Městským úřadem Teplá, stavebním úřadem ze dne 5. 10. 2015, č. j. 3900/2015: „*K předmětné záležitosti stavební úřad sděluje, že k postavení plotu byl vydán územní souhlas spis. zn.: 3299/2014/STÚ, č.j. 3898/2014, ze dne 18.07.2014 vázaný na ověřenou projektovou dokumentací, ve které je uvedeno, že bude postaven dřevěný plot. A protože jsou pražce dřevěné, tak tento materiál není v rozporu s uvedeným územním souhlasem.*“ Tedy též stavební úřad v roce 2015 konstatoval, že žalobce při výstavbě oplocení nic neporušil a v roce 2023 mu nařizuje odstranění stavby na jeho náklady.
11. Žalovaný shodně jako stavební úřad své rozhodnutí postavil jednoznačně a pouze na závěru laboratorní analýzy akreditované laboratoře Aquatest a. s., zkušební laboratoř, který je však již ze dne 10. 2. 2016. Žalovaný však rozhodoval až v roce 2024. Je naprosto nepřijatelné v právním státě, když žalovaný staví své rozhodnutí na laboratorních výsledcích, které jsou staré skoro osm let. Žalovaný, dle žalobcova názoru, nedisponuje příslušnou odborností, aby činil odborné závěry v tom smyslu, že „*vzhledem k charakteru kreosotových olejů, kterými jsou železniční pražce ošetřeny a mají dřevo chránit po několik desetiletí, nemá odvolací správní orgán pochybnosti o aktuálnosti laboratorních výsledků provedených v únoru 2016*“.
12. Pokud žalovaný nemá pochybnosti o odbornosti Agentury ochrany přírody a krajiny, Regionální pracoviště, Správa CHKO Slavkovský les (dále též jen „AOPK“), žalobce tento jeho závěr nesdílí. Agentura své původní souhlasené závazné stanovisko s předmětnou stavbou oplocení ze dne 12. 6. 2014, č. j. SR/0275/SL/2014, kterým toto oplocení povolila, změnila až v roce 2023, a to na základě laboratorní analýzy z roku 2016. Pražce, které závazným stanoviskem v roce 2014 povolila a byly nezávadné, jsou najednou za dva roky závadné. Postup AOPK v dané věci lze jednoznačně považovat za neodborný. Žalobce stavbu oplocení vybudoval v souladu s územním souhlasem, disponoval i závazným souhlasným stanoviskem AOPK, a je tedy v rozporu se zákonem, aby nyní bylo žalobci nařízeno odstranění této stavby.
13. Ještě v květnu 2022 byl žalobce ujištěn ze strany Městského úřadu Mariánské Lázně, odboru životního prostředí, že železniční pražce mohou být použity pro jiný než původní účel. Byl opakovaně ujištěn, že stavbu oplocení vystavil řádně, souladně se všemi právními předpisy. Citováno z této listiny: „*pražce použité na stavbu plotu byly vyrobeny ještě před rokem 2002 a vztahuje se na ně výjimka dle položky 31 odst. 2 písm. c) přílohy XVII nařízení REACH, můžou být použity pro jiný než původní účel, správní orgán upouští od zahájení správního řízení, jelikož nebyly shledány oprávněné důvody k jeho zahájení.*“ Pro úplnost žalobce konstatoval, že pražce použité při výstavbě plotu byly již od roku 1997 na pozemku skladovány.
14. Argumentace metodickým sdělení MŽP k nakládání s opětovně použitými výrobky ošetřenými kreosotovými oleji z roku 2023, které nemá sílu právního předpisu, a za situace, že plot byl postaven v roce 2015, je s ohledem na zásadu „*právo nepůsobí zpětně*“, nepřijatelná.

Není možné zasahovat do vlastnických práv po několika letech na základě pouhého metodického sdělení.

15. Žalovaný se s námitkou žalobce, v níž sporoval vlastní odebrání vzorků ze strany společnosti Aquatest a.s., když žalobci nebylo umožněno, aby se odebrání vzorku účastnil a nebyl o tom ani vyrozuměn (tj. žalobce v odvolání namítal nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně), žádným způsobem nevyrovnal. Žalovaný se spokojil pouze s tvrzením, že až do odvolání žalobce nevznese žádné námitky týkající se postupu při odbírání vzorků. Toto tvrzení žalovaného se však nezakládá na pravdě. Žalobce své námitky o tom, že o odběru vzorků nevěděl, nebylo mu umožněno, aby byl odběru přítomen, a sporoval i samotný proces odebrání vzorků, uplatnil již před vydáním prvoinstančního rozhodnutí.
16. Tento postup žalovaného zakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, protože žalobci nebylo stavebním úřadem umožněno, aby byl přítomen při odběru vzorků z jeho oplocení. Takový důkaz získaný ve správním řízení je důkazem nezákonným a nelze na něm stavět rozhodnutí. Žalovaný proto nemůže mít za prokázanou ani skutečnost, zda a čím je materiál oplocení ošetřen a zda a nakolik je závadný.
17. Dále absentuje jakékoliv věcné vypořádání žalovaného s žalobcovými námitkami, kdy namítal nepřezkoumatelnost prvoinstančního rozhodnutí. Stavební úřad argumentoval svědectvím pana M. D., přičemž tento procesní úkon nebyl ze strany správního orgánu proveden. Nad rámec uvedené námitky žalobce konstatoval, že po 7 letech nelze příp. svědectví této osoby mít za důvěryhodné. Z přiložené fotodokumentace, kterou žalobce od stavebního úřadu obdržel, je pouze zřejmé, že osoba klečí u oplocení se sekýrkou. Není tak průkazně zaznamenán odběr vzorku. Ostatní fotografie se týkají odběru vzorku z oplocení ve vlastnictví Ing. S. B., nikoliv žalobce. Žalobce navíc v relevantní době údajného odběru vzorků neshledal žádné poškození plotu, prachů. S žalobcovým tvrzením, kdy sporuje, že relevantní vzorek byl odebrán z prachů v jeho vlastnictví, se žalovaný žádným způsobem nevypořádal.
18. V době výstavby nebylo oplocení provedeno v rozporu s územním souhlasem s umístěním stavby a s ověřenou projektovou dokumentací použitím nevhodného materiálu. K nezákonnému důkazu – laboratorním výsledkům nelze v řízení přihlížet, souladným se zákonem jako stěžejním důkazem nelze zdůvodňovat zásah do vlastnického práva žalobce laboratorními výsledky tolik let starými. Metodický výklad z roku 2023, když oplocení bylo postaveno v roce 2015, nemá ve věci žádnou relevanci.
19. To znamená, že žalovaný při svém rozhodování vycházel z důkazu, který byl obstarán v rozporu se zákonem, a tak k němu nelze přihlížet. Žalovaný tedy dostatečně nezjistil stav věci, v důsledku čehož vydal nezákonné rozhodnutí. Žalovaný porušil § 3 správního řádu a neoprávněně zasáhl také do žalobcova práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod.
20. Žalobce dále namítal, že žalovaný postupoval v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, důkazy nehodnotil v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Konkrétně se žalovaný opomenul vypořádat s námitkami žalobce - nevyrovnal se se závěrem Městského úřadu Mariánské Lázně, odboru životního prostředí z května 2022 (= Protokol o ústním podání ze dne 11. 5. 2022, č.j. OZP/22/1571/SK), který konstatoval, že pražce použité na stavbu plotu byly vyrobeny ještě před rokem 2002 a vztahuje se na ně

výjimka dle položky 31 odst. 2 písm. c) přílohy XVII nařízení REACH, mohou být použity pro jiný než původní účel. Tím žalovaný porušil § 50 odst. 3 správního řádu.

21. Žalobce měl dále za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce v odvolání namítal následující vady řízení před stavebním úřadem - žalobce nebyl vyrozuměn v řízení o uskutečnění odběru vzorků, žalobci nebylo umožněno, aby se tohoto odběru vzorků zúčastnil, výslech svědka pana D., kterým správní orgán prokazuje, že k odběru vzorků došlo řádně, neproběhl, odběr vzorků nebyl řádně zdokumentován, a není tak bez důvodných pochybností prokázáno, že se jedná právě o vzorky odebrané z oplocení žalobce. Žalovaný se s těmito námitkami nijak nevypořádal, napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

[III] Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 3. 2024 nejprve stručně popsal okolnosti průběhu správního řízení i skutečnost dlouhodobých neuspořádaných sourozeneckých vztahů žalobce a jeho sestry Ing. B. K jednotlivým žalobním námitkám žalovaný sdělil následující.
23. Napadené rozhodnutí bylo vypracováno v souladu s § 67 až § 69 správního řádu, obsahuje všechny předepsané části, tj. výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.
24. Žalovaný rozhodl na podkladě aktuálních stanovisek dotčených orgánů, které obstaral stavební úřad k prvoinstančnímu rozhodnutí. Dotčené orgány měly k jejich vyjádření k dispozici výsledky laboratorní analýzy. Vzhledem k charakteru kreosotových olejů, kterými jsou železniční pražce ošetřeny a které mají chránit dřevo po několik desetiletí, neměl žalovaný pochybnosti o aktuálnosti laboratorních výsledků provedených v únoru 2016. AOPK jako dotčený orgán, kterému zvláštní předpisy svěřují ochranu veřejných zájmů na úseku ochrany přírody a krajiny a ochranu území, garantuje odbornost na svěřeném úseku. V daném případě AOPK na základě nových poznatků neměla připomínky k nařízení odstranění stavby.
25. Stavební úřad zaslal dne 21. 3. 2016 žalobci výsledky laboratorní analýzy vzorků (kopii protokolu o zkouškách č. 995/16 ze dne 2. 3. 2016, kopii protokolu o zkouškách č. 994/16, č. 996/16 a 997/16 ze dne 2. 3. 2016 a kopii dopisu společnosti Aquatest a.s. ze dne 11. 3. 2016 se závěrečným hodnocením) a dále fotografie pořízené při odebrání vzorku. Žalobce k zaslaným dokumentům nevznesl až do podaného odvolání proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 17. 8. 2023 žádné námitky týkající se postupu stavebního úřadu, popř. společnosti Aquatest a. s. Tvrzení žalobce, že vzorek nebyl odebrán z pražců v jeho vlastnictví, je dle názoru žalovaného jen účelové, když s výsledky laboratorní analýzy byl žalobce obeznámen již v roce 2016 a nikterak je nerozporoval.
26. Stran tvrzení, že žalobce žil v dobré víře utvrzen stavebním úřadem, že stavba oplocení je souladná s projektovou dokumentací a se všemi právními předpisy, žalovaný uvedl, že žalobce nemůže být nejméně od data 21. 3. 2016, tedy ode dne, kdy mu byly stavebním úřadem poskytnuty výsledky laboratorní analýzy, v dobré víře, že je stavba v souladu se všemi právními předpisy.
27. Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl žalovaný toho názoru, že pro nařízení odstranění stavby byly splněny zákonné podmínky a správní orgány postupovaly v řízeních v souladu s platnou právní úpravou. Žalovaný proto navrhl žalobu zamítnout.

[IV] Replika žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

28. Žalobce k vyjádření žalovaného podal dne 21. 6. 2024 repliku, v níž nesouhlasil s tvrzením, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal s námitkami vznesenými v odvolacím řízení. Nevypořádal se s žalobcovou námitkou, v níž sporoval vlastní odebrání vzorků ze strany společnosti AQUATEST a.s., když žalobci nebylo umožněno, aby se odebrání vzorků účastnil, ani nebyl příslušným orgánem vyrozuměn, že z jeho majetku, kdosi bude odebrat bez jeho vědomí a souhlasu vzorky. Jedná se o jakousi analýzu, kterou obstaral správní orgán. Nejedná se však o znalecký posudek. Není zřejmé, zda tato společnost disponovala nezbytnou odborností k provedení dané analýzy v roce 2016. Z fotografií přiložených k této laboratorní analýze, které měly prokázat odebrání vzorků společností AQUATEST a.s., kterých je celkem 7, je zřejmé, že na pěti fotografiích vyobrazené sloupy nebyly součástí oplocení žalobce, ale právě Ing. S. B. (dům č. 21). Pouze šestá fotografie se týká oplocení žalobce. Na ní je vyobrazen muž sklánějící se k jednomu pražci se sekyrkou. Tato fotografie však neprokazuje, že byl vzorek skutečně odebrán.
29. Žalobce činil odběr vzorků sporným, protože v relevantní době nezaznamenal žádné poškození plotu.
30. Přiložený protokol o zkouškách č. 996/16 se týká pražců uložených na pozemcích Ing. S. B. (na rozmezí pozemků XA a XB), ze kterých následně Ing. S. B. vybudovala zábranu na svém pozemku, aby bránila žalobci ve výkonu věcného břemene chůze, a to v červnu roku 2020. Není pak pravdivý popis na této fotografii, že z této hromady pražců uložených na cizím pozemku si žalobce vybudoval plot. Ostatně jak k tomuto závěru mohla společnost AQUATEST a.s. dojít, když předmětné oplocení bylo vybudováno v roce 2014 a až v roce 2016 bylo provedeno ono laboratorní odebrání vzorků z této hromady pražců. Je tedy zřejmé, že společnost AQUATEST a.s. odebírala vzorky všude jinde, ale nikoliv ze žalobcova oplocení.
31. Stavební úřad postupoval v rozporu se zákonem i tehdy, když v souladu s § 56 správního řádu měl ustanovit znalce. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce měl rovněž vhodným způsobem účastníky vyrozumět, což stavební úřad neučinil. Dle názoru žalobce nelze tento nedostatek zhojit v rámci odvolacího řízení. Žalobce podotýká, že společnost AQUATEST a.s. ve věci nepodala znalecký posudek, je soukromou společností, a nikoliv správním orgánem.
32. Pokud žalovaný namítal, že rozhodl podle aktuálních stanovisek dotčených orgánů obstaraných stavebním úřadem, je to dle názoru žalobce čistě účelové tvrzení. Tato „aktuální stanoviska“ byla vydána na základě laboratorních výsledků společnosti AQUATEST a.s. přibližně 7 let starých. Dotčené orgány, zejména AOPK, radikálně změnily svůj postoj v neprospěch žalobce až poté, co obdržely v roce 2023 od stavebního úřadu laboratorní výsledky z roku 2016.
33. Žalobce se ke stanovisku AQUATEST a.s. nevyjádřil, neboť jej považoval za laboratorní test na oplocení Ing. S. B. a pražců uložených na jejím pozemku.
34. Žalobce dále v replice zopakoval některé předchozí žalobní námitky a na své žalobě nadále trval.

[V] Posouzení věci

35. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

36. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
37. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
38. Při jednání před soudem dne 25. 2. 2026 strany sporu setrvaly na své předchozí argumentaci.
39. Žaloba je důvodná.
40. Prvoinstančním rozhodnutím ve spojení s napadeným rozhodnutím bylo žalobci jako stavebníkovi podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno provedení odstranění oplocení na pozemku parc. č. X v k. ú. X hraničícího s veřejným prostranstvím v celkové délce 54,5m ve lhůtě do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Důvodem nařízení odstranění stavby bylo provedení stavby v rozporu s územním souhlasem stavebního úřadu s umístěním stavby – přístřešky na palivo, oplocení, jímka na pozemcích st. parc. č. XA a parc. č. X v k. ú. X, ze dne 18. 7. 2014, č.j. 3898/2014, s ověřenou projektovou dokumentací a použitím nevhodného materiálu ke stavbě plotu.
41. Pokud jde o namítanou několikaletou časovou prodlevu mezi prvním podnětem týkajícím se nedostatku při realizaci oplocení a vydáním prvoinstančního, resp. napadeného rozhodnutí, soud konstatuje, že ona doba je skutečně značná, avšak sama o sobě nemůže mít a nemá vliv na důvodnost žaloby. Ohledně nekonání správních orgánů se v rámci správního soudnictví lze domáhat ochrany v rámci žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.). V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu lze nad takovou prodlevou sice vyjádřit údiv, na zákonnost rozhodnutí však vliv nemá.
42. Nedůvodnou soud shledal rovněž argumentaci stran nařízení REACH 1907/2006, konkrétně jeho Přílohy XVII (Omezení výroby, uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek, směsí a předmětů), záznamu 31, odst. 2 písm. c). Podle odst. 1 uvedeného záznamu se mj. kreosot, kreosotový olej, destiláty (z uhlénného dehtu) či naftalenové oleje (tedy látky používané mj. na ošetření dřevěných železničních pražců) nesmí uvádět na trh nebo používat, jako látky nebo ve směších, pokud je látka nebo směs určena pro úpravu dřeva. Dřevo takto ošetřené se dále nesmí uvádět na trh. Podle odst. 2 písm. c) uvedené položky nařízení platí takto definovaná výjimka: *„Zákaz uvádění na trh podle odstavce 1 se nevztahuje na dřevo, které bylo ošetřeno látkami uvedenými v záznamu 31 písmenech a) až i) před 31. prosincem 2002 a které se uvádí na trh pro opětovné využití.“*
43. Byť se i v žalobcově věci jednalo o pražce vyrobené před rokem 2002, uvedená výjimka se na žalobce nevztahuje. Z použité dikce je zřejmé, že se ona výjimka týká obchodního použití pražců vyrobených před rokem 2002, u nichž je umožněno jejich další uvedení na trh za splnění přísných podmínek, které jsou v nařízení uvedeny. V souzené věci se však nejednalo o žalobcovy obchodní aktivity (záměr s takovými pražci obchodovat, uvádět je na trh), šlo o ryze soukromé využití. Tedy, výjimka vyplývající z uvedených ustanovení nařízení REACH nemohla závěry správních orgánů nikterak ovlivnit.
44. Stejně tak soud neshledal důvodnými tvrzení o nevypořádání se s námitkami žalobce stran protokolu Městského úřadu Mariánské Lázně, odboru životního prostředí, ze dne 11. 5. 2022, č.j. OZP/22/1571/SK. Onen protokol je protokol o ústním podání, jehož předmětem je sepsání okolností dané věci. Byť je v jeho závěru skutečně uvedeno, že *„pražce použité na stavbu plotu byly vyrobeny ještě před rokem 2002 a vztahuje se na ně výjimka dle odst. 2 písm. c)*

položky 31 přílohy XVII nařízení REACH, můžou být použity pro jiný než původní účel, správní orgán upouští od zahájení správního řízení, jelikož nebyly shledány oprávněné důvody k jeho zahájení.“, nejedná se o rozhodnutí, které by zakládalo jakákoliv žalobcová práva. Nadto, názor tam vyjevený byl chybný a nemohl založit žalobcovo legitimní očekávání za situace, kdy od roku 2015, resp. 2016 věděl, že na vyřazené železniční pražce je nazíráno jako na materiál nevhodný pro Stavbu.

45. Žalobce rovněž zpochybnil laboratorní analýzy provedené v akreditované laboratoři Aquatest a. s., zkušební laboratoř, když těžiště jeho námitek spočívalo ve stáří výsledků testů. I tyto námítka byly nedůvodné.
46. Laboratorní analýzy provedené v laboratoři Aquatest a. s. konstatovaly přítomnost nepovolených látek v odebraných vzorcích (o nedostacích při odběrech vzorků soud uvážil níže). Soud nemá důvod pochybovat o závěrech akreditované laboratoře, a stejně tak nemá důvod se domnívat, že to, co bylo nevhodné v roce 2016, je o sedm let později v pořádku. Ostatně, to netvrdil ani žalobce. Chtěl-li kvalifikovaně zpochybnit výsledky rozborů z roku 2016, měl stran toho předložit důkaz. To se ovšem nestalo.
47. Soud neshledal důvodné ani o námítka týkající se AOPK. Předně, soud nepochybuje o její odborné způsobilosti. A dále, v závazném stanovisku ze dne 12. 6. 2014, č. j. SR/0275/SL/2014, se AOPK vyjadřovala ke Stavbě vzhledem ke krajinnému rázu (ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny). Ve vyjádření ze dne 10. 7. 2023, č. j. SR/0215/SL/2015-15, AOPK uvedla, že z hlediska krajinného rázu nemá k případnému odstranění plotu připomínek, a v podstatě *obiter dictum* konstatovala, že vyřazené pražce mohou být, vzhledem k předloženým laboratorním výsledkům, považovány za nebezpečný odpad ve smyslu zákona o odpadech. Ergo, AOPK se vyslovila pouze k možnosti odstranění plotu z hlediska krajinného rázu, ale nevydávala závazné stanovisko z hlediska bezpečnosti použitých materiálů.
48. Stran argumentace metodickým sdělením MŽP ze dne 23. 3. 2023, č. j. MZP/2023/720/1721, týkajícím se nakládání s opětovně použitými výrobky ošetřenými kreosotovými oleji, soud konstatuje, že takové sdělení sice nemá sílu právního předpisu, avšak toto sdělení konstatuje obsah nařízení REACH. V odkazu na tento metodický pokyn soud nespatřuje nic, co by jakkoliv negativně zasáhlo do žalobcových veřejných subjektivních práv.
49. Jediným okruhem žalobních námitek, kde soud dospěl k závěru o jejich důvodnosti, jsou tvrzení týkající se odběru vzorků, resp. skutečnosti, že žalobce nebyl o zamýšleném odběru informován, a nemohl se ho proto zúčastnit.
50. Rozhodnutí správních orgánů jsou vystavěna na výsledcích laboratorních analýz. Soud nemá pochybnosti o tom, že mají-li mít takové analýzy v řízení patřičnou relevanci, musí být celý proces od odebrání vzorků po jejich vyhodnocení bezvadný. V souzené věci tomu tak nebylo.
51. Není mezi stranami sporné, že žalobce o odběru vzorků informován nebyl a nezúčastnil se ho. Bylo však jeho plným právem se onoho odběru vzorků zúčastnit. Žalobce tak byl zbaven možnosti kontrolovat, v jakém rozsahu k odběru dochází a jak bylo s odebranými vzorky bezprostředně po jejich odebrání naloženo. Samozřejmě, za určitých okolností bylo možno tento nedostatek zhojit, pokud by ze správního spisu, resp. protokolů o odběru vzorků, příp. z laboratorních protokolů bylo naprosto a nepochybnitelně zjištěné, že vzorky byly

odebrány z konkretizovaného pražce, jehož vlastníkem by byl, opět nezpochybnitelně, žalobce.

52. Protokoly (o zkouškách č. 994-997/16), které jsou v souzené věci součástí správního spisu a z jejichž obsahu a závěrů argumentačně vycházejí rozhodnutí správních orgánů, jsou z tohoto pohledu neprůkazné. Stran lokace odebrání vzorků se z nich dají seznat pouze obecné údaje – vzorky z pražců a sloupů byly odebrány dne 16. 2. 2016 v lokalitě Číhaná u Teplé pracovníkem AQUATEST, a. s. Ing. D. Není naprosto zřejmé, kde přesně byly vzorky odebrány, což je z hlediska průkaznosti, že se jednalo o pražce a sloupy použité žalobcem, naprosto stěžejní. Zároveň je lhostejné, v jaké fázi řízení žalobce vznesl námitku o vadách při odebírání vzorků, podstatné je, zda k vytýkanému pochybení došlo. A to, že se tak opravdu stalo, nezpochybnil ani žalovaný.
53. Protože soud považuje uvedený postup správního orgánu za vadný, přičemž vytýkané pochybení mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, přistoupil k jeho zrušení ho podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgány v dalším řízení zajistí, aby odběr vzorků z předmětných pražců a sloupů proběhl řádně v duchu závěrů vyjevených výše. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[VI] Náklady řízení

54. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem.
55. Soud přiznal žalobci náhradu nákladů ve výši 21 468 Kč, skládající se a) ze zaplacených soudních poplatků za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, dále b) z odměny advokáta za tři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024. Za úkony právní služby oceněné částkou ve výši 3 100 Kč/úkon soud považuje převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby a podání repliky; a dále c) z odměny advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 4 620 Kč, a z náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby po 450 Kč podle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. g) a § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025. Za úkon právní služby oceněný částkou ve výši 4 620 Kč soud považuje účast na soudním jednání dne 25. 2. 2026.
56. Součástí náhrady nákladů řízení je dále náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou z Dalovic do Plzně a zpět na jednání soudu dne 25. 2. 2026, a to ve výši 900 Kč [150 Kč za každou z šesti promeškaných půlhodin ve smyslu § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu při uvažované době trvání jedné cesty z Dalovic do Plzně v délce jedné hodiny a patnácti minut dle <https://maps.google.com>].
57. Náhrada nákladů řízení dále sestává z náhrady cestovních nákladů v celkové výši 1 298 Kč za cestu z Dalovic do Plzně na jednání soudu a zpět dne 25. 2. 2026, představující celkem 164 km (2 x 82 km) při použití osobního vozu tov. zn. Renault Koleos s průměrnou kombinovanou spotřebou paliva dle technického průkazu 5,9 litru motorové nafty na 100 Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

km. Uvedená náhrada je složena ze základní náhrady za 1 km jízdy ve výši 5,90 Kč, což v daném případě činí 967,60 Kč [5,90 Kč x 164 km], a z náhrady za spotřebované pohonné hmoty, což v daném případě činí 330 Kč $\{[(5,9 \text{ litru} \times 34,10 \text{ Kč})/100] \times 164 \text{ km}\}$, to vše ve smyslu § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 3 a odst. 4 písm. b) a § 158 odst. 2, odst. 3 větou třetí a odst. 4 větou třetí zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhlášky č. 573/2025 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (účinné od 1. 1. 2026), když cena u motorové nafty byla stanovena v § 4 písm. c) vyhlášky č. 573/2025 Sb. ve výši 34,10 Kč/1 litr a sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 1 písm. b) téže vyhlášky u osobních silničních motorových vozidel ve výši 5,90 Kč.

58. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).
59. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, a nejsou známy žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele, jež by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.) (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. 2. 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

